

Чырвоная Зямля

№ 157 (1124) Аўторак, 8-га ліпеня 1930 г.

**ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ**
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
Умовы падпіскі:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90
6 месяцаў	1 р. 80
1 год	3 р. 30

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкрэтарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАВАННЯ X.

Копія асобнага № 2 кап.

**Комсомол Нямеччыны
вітае 16 зьезд**

БЭРЛІН, 5. Цэнтральны камітэт комсомолу Нямеччыны зьявіўся ў баявым прыўтаньне 16-му зьезду ЁсеКП(б). ЦК заўважэ, што рабочая моладзь Нямеччыны і ўсяго сьвету з задавальненьнем і гонарам сочаць за грандыёзнымі посьпехамі сацыялістычнага СССР і за пасьпяховым выкананьнем плянцодзі ў чатыры гады.

**Польскі друк
расчараваны**

ВАРШАВА, 5. Польскі друк з жудым расчараваньнем паведамае аб тым, што на 16 зьездзе ЁсеКП(б) цалкам перамагла генэральная лінія пінская лінія партыі. Газэты, якія спадзяваліся на раскол зьезду, адначасова, што „правадыры правай опозыцыі аказаліся зусім ізоляванымі і адступілі ў поўнай паніцы“.

Буйнымі крокамі

**ПАД ВЫПРАБАВАНЫМ КІРАЎНІЦТВАМ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БАЛЬШАВІКОЎ)
БЕЛАРУСЬ САВЕЦКАЯ ШПАРКА ІДЗЕ ДА СОЦЫЯЛІЗМУ**

ДА РАБОЧЫХ, КОЛГАСЫНІКАЎ, ЧЫРВОНААРМЕЙЦАЎ І КАМАНДНА-ПОЛІТЫЧНАГА СКЛАДУ БВА, ДА ПРАЦОЎНАГА СЯЛЯНСТВА, БЫЛЫХ ЧЫРВОНЫХ ПАРТЫЗАН І ЎСІХ ПРАЦОЎНЫХ БССР

Адозва Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б

ТАВАРЫШЫ!

11-га ліпеня 1930 году спаўняецца 10 год з таго часу, як працоўныя БССР, дзякуючы гераічнай барацьбе з імперыялістычнымі акупантамі слаўнай рабоча-сялянскай Чырвонай арміі, непахізнаму і вернаму кіраўніцтву камуністычнай партыі, вызваліліся ад белапольскага акупантаў. Працоўныя БССР

сьвяткуюць гэтую гістарычную дату, як выключную старонку ў барацьбе за Савецкую Беларусь і СССР, старонку, якая заліта крывёю лепшых сыноў пролетарыяту, змагароў за пролетарскую рэвалюцыю, аддаўшых сваё жыццё за будаўніцтва лепшай будучыні ўсяго паднявольнага чалавечства сацыялізму.

белапольскімі акупантамі. Партызанскімі гераічна змагаліся з акупантамі і актыўна дапамагалі чырвонаармейскім часткам.

Таварышы! Вызваленьне БССР ад белапольскіх акупантаў і пасьпяховое мірнае сацыялістычнае будаўніцтва зараз сталі магчымымі толькі дзякуючы таму, што рабочыя і працоўнае сялянства Савецкага Саюзу, разам з працоўнымі Беларусі, аб'яднаныя ў Чырвонай арміі і пры актыўным удзеле партызанскіх атрадаў, пад выпрабаваным кіраўніцтвам камуністычнай партыі нанеслі руйнуючы ўдар імперыялістычным драпежнікам. Толькі ў цесным зьяднаньні з рабочымі ўсяго Саюзу і пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі працоўныя БССР вызваліліся ад белапольскіх акупантаў.

Камуністычная партыя, кіруючы Чырвонай арміяй і рэвалюцыйным рухам працоўных, дабілася вызваленьня БССР ад белапольскіх акупантаў і дасягнула рашаючых посьпехаў у мірным сацыялістычным будаўніцтве, пры неаслабнай барацьбе з усімі дробна-буржуазнымі нацыяналістычнымі організацыямі.

У зьвязку з абстрактным класавай барацьбы ў краіне, актывіза-

валіся і розныя нацыяналістычныя. КП(б)Б увесь час вяла актыўную і няпримырумую барацьбу з правамі розных шовінізмаў і нацыяналізмаў. КП(б)Б пад кіраўніцтвам свайго ЦК нанесла рашучы ўдар беларускаму нацыяналізму-дэмакратызму, які зьяўляецца саюзьнікам польскага нацыяналізму-фашызму і грае на руку імпэрыялізму. Беларускія нацыяналісты ў Заходняй Беларусі раз адкрыта супрацоўнічаюць з фашысцкай Польшчай—агентам сусьветнага імперыялізму, Польшчай, якая рыхтуе ўзброены напад на Савецкі Саюз і ў першую чаргу на яго верны фарпост—Савецкую Беларусь.

Мы павінны і ў далейшым рашуча і актыўна змагацца супроць вылікаў і рашаючых посьпехаў у мірным сацыялістычным будаўніцтве, пры неаслабнай барацьбе з усімі дробна-буржуазнымі нацыяналістычнымі організацыямі.

У зьвязку з абстрактным класавай барацьбы ў краіне, актывіза-

пашыраецца і расьце база сацыялізму

Політыка індустрыялізацыі і рост прамысловасьці забяспечылі кіруючую ролю пролетарыяту ў рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Працоўнае сялянства на справе пераканалася ў перавазе буйнай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі. На аснове масавага руху да калектывізацыі партыя перайшла да політыкі ліквідацыі ў СССР апошняй капіталістычнай клясы—клясы кулацтва, на базе суньняй калектывізацыі. БССР мае значныя посьпехі ў справе калектывізацыі. На сёньняшні дзень мы маем 15,7 проц. калектывізаванай пасёўнай плошчы. Новыя шэрагі колгаснікаў ідуць у бойку за сацыялізм. Вёска дзьверда павярнула на сацыялістычны шлях. Пашыраецца і расьце база сацыялізму.

У гэтыя-ж часы буржуазія зброй і агнём падаўляе ўсялякі нацыяналізм-вызвалены рух. Над працоўнымі Індыяй, Кітаю і ўсіх колёнаў і поўкалёнаў робяцца крывавыя расправы і льюць ўсё час жыцьцё пад парогам бізана сусьветнага імперыялізму. З зброй ў руках цэлыя народы і плямёны павінны адваджаць свае правы на самастойнае існаваньне. На „культурным“ Захадзе маюць месца жудасныя пагромы, нацкоўваюцца нацыя на нацыю.

Працоўныя БССР павінны памятаць, што ў Заходняй Беларусі польскія фашысты пры дапамозе беларускіх нацыяналістаў-фашыстаў здзекуцца над працоўным насельніцтвам. Рэвалюцыйны рух бязлітасна падаўляецца. Беларускія школы зачыняюцца, ідзе гвалтоўная палінізацыя.

Таварышы! Перамога пролетарскай рэвалюцыі на Беларусі дала магчымасьць росквіту беларускай пролетарскай культуры. Стварэньне Акадэмі Навук, дзяржаўнага ўнівэрсытэту, організацыя навукова-дасьледчых інстытутаў і шэрагу вышэйшых і сярэдніх навуковых устаноў, тэатраў, разьвіцьцё беларускай пролетарскай літаратуры, друку, умяшчэньне ўсеагульнага навучнага сьведчаць аб правільным вырашэньні нацыянальнага пытаньня партыяй Лёніна.

Разам з тым пашыраецца і расьце культура працоўных наменьшасцяў на Беларусі. Рост яўрэйскай, польскай, літоўскай пролетарскай літаратуры, організацыя дзяржаўнага яўрэйскага і польскага тэатраў, выданьне газэт на мовах нацменьшасцяў і пашырэньне школ на іх мовах узмацняе братэрскі саюз працоўных усіх нацыянальнасьцяў.

ПРАЦЯГ ГЛЯДЗІ НА 2-й СТАР. НЦЫ

аб гэтым доўга не забудуць працоўныя

Працоўныя БССР добра памятаюць і яшчэ доўга не забудуць пра час гаспадараваньня на тэрыторыі Беларусі белапольскіх акупантаў. Гэтыя часы поўны жудасці і выключнага зьверства, нячуваннага сацыяльнага і нацыянальнага ўціску працоўных і адначасова гераічнага змаганьня рабочых і сялян Беларусі за сваё вызваленьне.

Маладая Савецкая Рэспубліка, крыху ачунаўшы ад імперыялістычнай вайны і нямецкай окупанцыі, толькі прыступіла да аднаўленьня народнай гаспадаркі, была акупавана белапольскімі імперыялістычнымі драпежнікамі. Польскія палачкі імперыялізму, з дапамогай сусьветнага імперыялізму і выконваючы яго заданьні задушылі Савецкую Рэспубліку, прыступілі да актывізацыі выкананьня свайго контр-рэвалюцыйнага ролі.

З першых-жа дзён наступленьня белапалікаў пачалася палёная расправа над працоўнымі Савецкай Беларусі. Зьнішчалася дашчэнту ўсё, што было створана савецкай уладай за час невялікай перадышкі.

Спэрапынна праводзілася рабаўніцтва і рэквізыцыі, шырокай хваляй пракліліся пагромы, дзесяткамі і сотнямі разьбіраліся рабочыя і працоўныя сяляне, камуністы і комсамольцы. Усе турмы і пэрапоўненыя арыштанамі, паліцэйскія цэлыя вёскі і гарады.

Яшчэ свежы ў памяці і сёньня разбураныя белапалікамі дашчэнту Барысаў, Койданава, Дукоры, напалоў разбураны Менск. Вогнішчы жараваў вёсак і мястэчак і засталіся пашыя гаспадараньня белапальскіх акупантаў на Беларусі.

хто актыўна змагаўся з панамі, помсцілі сялянам і спалівалі цэлыя вёскі. З дапамогай беларускага кулацтва паны ладзілі палёную расправу над рэвалюцыйным сялянствам. Загуляў па сялянскіх карках шомпал і бізун.

З прыходам белапалікаў зачыніліся беларускія школы, усюды прымушова праводзілася палінізацыя.

У тыя жудасныя часы на тэрыторыі акупаванай Беларусі актыўна дзейнічалі контр-рэвалюцыйныя організацыі. Усе контр-рэвалюцыйныя, у тым ліку і беларускія нацыяналістычныя, дружна думалі рэвалюцыйны рух, грамілі бальшавіцкія організацыі. Нацыяналістычныя організацыі адкрыта абаранялі інтэрэсы кулацтва і нацыянальнай буржуазіі, распалвалі нацыянальную рознь паміж працоўнымі геларусамі і расейцамі і фактычна служылі мэтам контр-рэвалюцыі, мэтам імпэрыялізму. Беларускія нацыяналісты-дэмакраты, бундаўцы, беларускія эсэры, БСГ, і шовіністы ўсіх масьцяў і колераў актыўна змагаліся супроць Савецкай Сацыялістычнай Беларусі.

Гісторыя ўтварэньня БССР добра ведае зраджэньне ролі ў адносіне да працоўных беларускіх нацыяналістаў і іншых дробна-буржуазных нацыяналістычных організацыяў. Яшчэ да белапальскай окупанцыі ў часы існаваньня Савецкай улады на Беларусі, беларускія нацыяналісты, працуючы ў падпольлі, шчыльна зьвязваюцца з белапальскімі легіонамі, пры наступленьні нямецкіх акупантаў з вахаленьнем вітаюць імператара Вільгельма, як „збавіцеля Беларусі ад бальшавікоў“, зьвязваюцца з французскім камандаваньнем і просяць дапамогі для ўтварэньня буржуазнай Беларусі. Беларускія нацыяналісты на ўсіх расправах белапалікаў аказвалі ім не малую дапамогу і з такім-жа захапленьнем, як некалі імператара Вільгельма, віталі маршала Пітсудэкага.

Толькі камуністычная партыя ў часы белапальскай окупанцыі, працуючы ў глыбокім падпольлі, адпадаючы пад нячужаныя рэпрэсіі, рыхтавала сілы для барацьбы з Савецкую Сацыялістычную Беларусь. Рабочая кляса, батрацтва і біднейшае сялянства, пад кіраўніцтвам бальшавікоў, у адказ на крывавую расправу белапалікаў арганізуюць партызанскія атрады і ўступаюць у рашучую барацьбу з

знішчаецца спадчына мінулага

Таварышы! Пасьля белапальскай окупанцыі Савецкай Беларусі пад кіраўніцтвам КП(б)Б і пры дапамозе ўсяго Савецкага Саюзу шпяркімі крокамі ідзе на сацыялістычнаму шляху, на шляху матар'яльнага і культурнага ўздыму. На працягу дзесяці год пролетарыят БССР у бязлітасных клясавых баях з капіталістычнымі элемэнтамі заваёваў і ўзмацняў пазыцыі сацыялізму. Творчым энтузіязмам рабочай клясы і біднейшага сялянства зьнішчаецца спадчына праклятага мінулага. Магутнае разгортваньне сацыялістычнага будаўніцтва прывяло БССР да пераможнага наступу сацыялізму на ўсіх франтах. У гэтыя-ж часы капіталістычны сьвет знаходзіцца ў кінцорах крымысу, капіталістычная гаспадарка разбураецца. У краінах, дзе пануе буржуазія—расьце эканамічны заняпад.

БССР разам з усім Саюзам бурнымі тэмпамі ідзе наперад па шляху індустрыялізацыі краіны. Замест дробных прадпрыемстваў, якія засталіся ад царскіх часоў, за дзесяць год сацыялістычнага будаўніцтва на Беларусі вырасьлі буйныя фабрыкі і заводы з тысячамі рабочых. Пабудова шэрагу буйных прадпрыемстваў, перавышэньне ў два з паловаю разы вырабу прамысловасьці БССР супроць даваеннага, рост прамысловасьці супроць мінулага году на 72 проц., пабудова буйных машынабудаўнічых заводоў,

пабудова першай на магутнасьці ў БССР электрычнай станцыі імя т. Сталіна, пачатак пабудовы новых, яшчэ больш магутных электростанцыяў яскрава сьведчаць аб шпяркім росьце сацыялізму.

У гэтыя-ж часы за межамі пад уціскам сусьветных імперыялістаў і фашыстаў стогне пролетарыят, змагаючыся за свае правы. Буржуазія ўсіх краёў, пры дапамозе сацыял-фашыстаў, крывёю залівае выступленьні рабочых. Крызіс капіталізму на ўсё большых разьмерах напаўняе шэрагі беспрацоўных, якіх налічваецца звыш 20 мільёнаў чалавек, пакінутых на жабрацтва і галодную сьмерць. Абвастраецца і паглыбляецца клясавая барацьба.

У БССР толькі за апошнія два гады пролетарыят павялічыўся ў два разы, вырасла і ўзмацнілася роля рабочай клясы, беспрацоўе значна зьмяншаецца. За 1928-29 г. колькасьць беспрацоўных зьменшылася на 47 проц. Новае будаўніцтва ахоплівае ўсё большую і большую колькасьць працоўных. Матар'яльнае забяспечаньне рабочай клясы з кожным годам паліпшаецца. Узросла актывізацыя рабочай клясы, сталёвая воля і творчы энтузіязм пролетарыяту, накіраваны да канчатковай перамогі сацыялізму праз сацыянаборніцтва і ўдарніцтва далі магчымасьць выконваць лэзунг „плянцодка—у чатыры гады“.

СПРАВАЗДАЧА ДЭЛЕГАЦЫІ УСЕКП(б) У ВККІ

Даклад тав. Молатава*)

Ранішнэ пасаджэнне дзесятага дня 16-га з'езду УсеКП(б) 5 ліпеня адбылося пад старшынствам тав. Андрэева. Слова даеца тав. В. М. Молатаву для справаздачы дэлегацыі УсеКП(б) у выкананне Комінтэрну.

Тав. Молатаў кажа:

Гістарычны этап, які быў пройдзены ў часу 15 з'езду нашай партыі, мае выключнае значэнне. Разбурэнне капіталістычнай стабільнасці, якое і цяпер адбываецца выклікала эканамічны крызіс. На грунце крызісу абвастраюцца ўсе капіталістычныя супярэчнасці: унутры капіталістычных краін, паміж рознымі капіталістычнымі краінамі, паміж капіталістычнымі краінамі і колёніямі. Расціць элементы фашызму. Абвастраецца класавая барацьба. Нарастаюць элементы рэвалюцыйнага ўздыху. Усе гэта ставіць работу кампартыі і Комінтэрну ў новыя ўмовы і вымагае асаблівага прыстасавання формы і метадаў гэтай работы да новых умоў.

У работах 6 кангрэсу Комінтэрну даў аналіз становішча і вызначыў перспектывы на бліжэйшы час, якія павінны быць падтрыманыя за мінулы перыяд: паставы Комінтэрну прымаюцца ў барацьбе з рознымі відамі апартунізму, асабліва з правам апартунізмам.

Найбольш яскравым фактам апошняга часу з'яўляецца ўзрастаючы крызіс капіталізму, які выяўляецца ў сусветным эканамічным крызісе. Аналіз гэтага крызісу з вычэрпваючай поўнацю дадзены ў дакладзе т. Сталіна. Па гэтым пытанні трэба будзе абмежавацца некалькімі заўвагамі і лічбамі.

Сусветны гандлёвы зварот значна скараціўся. Не зважаючы на зніжэнне аптовых цен у шмат якіх краінах, узровень жыцця не павышаецца. Рэальны заробтак у шмат якіх краінах стаіць ніжэй даваеннага ўзроўню. Беспрацоўе нязначна расце. Яшчэ нядаўна агульная лічба беспрацоўных у капіталістычных краінах дасягала 17 мільянаў чалавек. У сучас-

ны момант колькасць беспрацоўных перавышае ўжо 20 мільянаў. У Злучаных Штатах беспрацоўных 6-7 мільянаў, у Нямеччыне—5, у Англіі— больш за 2. У далейшым, як бачым, беспрацоўе яшчэ больш узрасце.

Эканамічны крызіс, які ўсё больш і больш набывае характар сусветнага, праходзіць на базе агульнага крызісу капіталізму. Адзіны фронт імперыялізму быў прарваны яшчэ ў часе вайны. У Расіі албыліся Кастрычніцкая рэвалюцыя. Поруш з імперыялістычнымі краінамі будуча і ўмацоўваецца сацыялізм. Гэта з'яўляецца адным з самых грунтоўных фактараў, якія падрываюць імперыялізм.

Яшчэ на 15-м з'ездзе нашай партыі тав. Сталін казаў, што з росту вытворчасці і абмежаванасці рынку няўхільна вырастае новы крызіс. Гэты пункт гледжання адлюстравана і развіццё ў паставе 6 кангрэсу Комінтэрну, які даў аналіз так званай трэцяга перыяду развіцця капіталізму. Правыя яшчэ тады намячалі ішную перспектыву і змагалі абвастраць супярэчнасці. Асабліва гэта адбылося ў першапачатковым процістаўленні тав. Бухарына да 6 кангрэсу. Цяпер, пасля адбыцця падзей асабліва зразумела наколькі была патрэбна рашучая барацьба з гэтай опартуністычнай канцэпцыяй Бухарына.

Такія лідэры сацыял-дэмакратыі, як Гільфердынг, былі аўтарамі так званай "тэорыі абмежавання капіталізму". Бухарын, ідэолаг правых, усхваляў тую-ж тэорыю ў крыху змененым выглядзе.

"Левы" опартуністы рабілі талі-ж грубыя памылкі, якія прыводзілі іх а тых жа вывадаў, які і правых. Трошкі ў сваёй нізе надрукавалі яшчэ ў 1926 годзе, гаворыў, што капіталізм ня мае ніякіх перспектыв, апроч поўнага застою і развалу. Аднак гэты знадворны крайні левы пункт гледжання не пераходзіў Троцкім абярнуцца ў пэўна амерыканскага "просперыты". Тав. Бухарын ухітрыўся сумяшчаць абодва пункты гле-

джання, і "левы", і правы, як гэта ўласціва "сапраўдным" эклектыкам.

Сусветны крызіс з выключнаю сілаю абвострыў супярэчнасці. З аднаго боку мы наглядаем за апошнімі гады значную колькасць прамысловых і гандлёвых дагавораў паміж капіталістычнымі краінамі, ня выключачы нават згоды паміж Францыяй і Нямеччынай. З другога боку, расце тэндэнцыя абмежавання ўнутраных рынкаў і называюцца ўзмацненне протэекцыянізму. Характэрна тое, што Злучаныя Штаты перайшлі д політыкі далейшага прасоўвання тарыфаў. Дзесяткі краін і больш тысяч амерыканскіх эканамічных протэставалі супроць гэтага мерапрыемства. Аднак тарыфы на с-г. прадукты на калёровыя металы і інш. павялічыліся ў Амерыцы—на 30-35 проц. Англія з'яўляецца арэнаю суровай барацьбы за стварэнне імперскага мытнага бар'еру, які адмажжвае Англію з усімі яе колёніямі. У Еўропе гэту

дзейнасць найбольш шырока разгарнула Францыя. Ідэя пан-Еўропы перш-на-перш практычна выяўляецца ў падрыхтоўцы еўрапейскага мытнага саюзу на чале з Францыяй.

Супярэчнасці паміж Злучанымі Штатамі і Англіяй, якія з'яўляюцца асноўнымі ў сучасны момант, ня толькі не скарачаюцца, але ўвесь час узрастаюць. Амерыка пераносіць цэнтр сваёй увагі на заваяванне замежных рынкаў. Разгортваецца сапраўдная барацьба за гегемонію. Падрыхтоўка новай сусветнай вайны. Такія публіцысты амерыканскага імперыялізму, як напр. Дэйлі, заявляюць, што магчымыя вайны ўсё ўзрастае. Вайна 1914-18 г.г. была вайной пераважна еўрапейскай. Вайна, якая падрыхтоўваецца зараз, у пачатку ступені будзе вайной сусветнай, бо ўплыву Англіі і Злучаных Штатаў распаўсюджваецца на ўсе контыненцы.

Міжнароднае становішча СССР таксама вельмі добра ахарактарызавана ў дакладзе тав. Сталіна.

На фоне сусветнага крызісу расце рэвалюцыйны рух. Ён ахапляе паступова ўсе краіны. Распаўсюджваецца на Індый, Паўднёвую Амерыку, Афрыку, Палестыну і інш. У Індыі расце абурэнне мас, пазіраецца забастовачны рух. Мы маем там першыя спробы заснавання масавых рабочых арганізацый, заснавання рэвалюцыйных професійных саюзаў. Такія факты, які паўстанне ў Пешавары, выступленні сялян у шмат якіх раёнах, выпадкі далучэння часцей арміі да рэвалюцыйных выступленняў, гавораць аб узмацненні рэвалюцыйнага руху. Для кіраўніцтва гэтым рухам патрэбны правядыры, патрэбна стварэнне камуністычнай партыі Індыі, якой яшчэ няма, але якая засноўваецца. У Кітаі мы маем новы рэвалюцыйны ўздых. Пэсымістыя і малаверы, якія гаварылі пра крушэнне кітайскай рэвалюцыі, пабылі фактамі. З 638 паветаў у Кітаі 241 ахоплена рэвалюцыйным рухам. З канца 1928 году існуе 19 саветскіх раёнаў. У Кітаі налічваецца 14 карпусоў Чырвонай арміі і шматлікія партызанскія атрады. Барацьба разгортваецца пад сцягам змагання за Савецкі Кітай. Калі папярэдні рэвалюцыйны ўздых у Кітаі паказаў, што тагочасная кітайская камуністычная партыя не стала на належны вышыні, дык сучасны рэвалюцыйны ўздых сведчыць аб тым, што кампартыя ўсё больш становіцца на ногі і здольна здольнасць на большавіцку праводзіць змаганне. Гэты факт мае вялізарнае значэнне.

У створаных умовах, якія ніколі, выразна відны класавы характар буржуазнай улады. Буржуазныя міністры і кі аўнікі буржуазнай палітыкі, вельмі часта з'яўляюцца адначасна кіраўнікамі буйнейшых монопалістычных прадпрыемстваў. "Рабочы" ўрад Макдональда ў Англіі і сацыял-дэмакратычны—на чале з Мюльерам—у Нямеччыне зусім ня супярэчыць гэткаму становішчу, а толькі павяяржае яго. Буржуазія ставіць, калі ёй патрэбна, на чале ўраду сацыял-дэмакратыі або лідэраў рабочай партыі, дзея таго, каб ахоўваць свае пазіцыі і сваё панаванне, дзеся таго, каб трымаць рабочых у няволі.

Тав. Ленін яшчэ ў 1910 годзе адзначыў, што ў буржуазіі ёсць два мэты ў змаганні за панаванне—мэтэд гвалту, і мэтэд лібэралізму. Абодва гэтыя мэты скарыстоўваюцца ёю і ў сучасны момант у форме фашызму, форме коаліцыі з с-д. Розніца толькі, што мэтэд гвалту фашызму ўсё больш развіваецца, а сама с-д. становіцца яго апарыя. Роля с-д. у многіх краях зводзіцца да ідэагегічнай падрыхтоўкі і фашызма. С-д. выправаўля ідэагегію аховы буржуазнага панавання, "захавання вышэйшага чалавек" і адкрыта гаворыць аб неабходнасці падпарадкавання інтарэсаў пролетарыяту інтарэсам захавання капіталізму. У Англіі на другі дзень пасля прыходу да ўлады ўраду Макдональда было праведзена зніжэнне заробатнай платы тэкстыльшчыкаў. У Францыі Поль Бонкур адкрыта заявіў, што ні м нуты ня стаў бы хістанца ў выбары паміж інтарэсамі "майго краю" і "майго партыі", ствараючы вышэй падтрыманне капіталістычнай Францыі. Супроць большавізму і за панаванне буржуазіі, за адзіства з буржуазіяй—воўс лінія с-д., якая ідзе на шляху фашызма.

За апошні час у радок Камінтэрну ўзмацніліся таксама "левыя" тэндэнцыі і сэкцанскія настроі, якія прыводзяць да нправільных вывадаў, ня сумяшчальных з лініяй Комінтэрну. Ка, эннай памылкай "левых" з'яўляецца тое, што яны ня робяць розніцы паміж верхаўняй с-д. і рабочай масай, якая ідзе за с-д. Між тым Комінтэрн настойліва паказваў, што важнейшай нашай задачай з'яўляецца тое, каб аддзяліць рабочых, ідуць за с-д. ад яе верхаўнякі.

З канца 1928 году вызначыўся шчыры пералом у гэтастанні рэвалюцыйнага руху. Да гэтага часу такія падзеі, як усеагульная забастава ў Англіі ў 1926 г. заставаліся кі ізаляванымі з'явішчамі. У сучасны момант нарастаюць забастовка руху ў Францыі, Англіі, П. Аўстраліі і краях Усходу з'яўляюцца біспспрэчнай адзнакай пералому, забастовкі набываюць усё больш палітычнае значэнне.

Але нават там, дзе яны маюць палітычнае значэнне, яны працягваюць правіла пад кіраўніцтвам стыхі і рэвалюцыйных профсаюзаў, якія накіраваны супроць траістага прадпрыемства, буржуазнае дзяржа і с-д. Вялізарныя дэманстрацыі нягата часу, а таксама выступленні беспрацоўных усё больш носіць характар рэвалюцыйных выступленняў. Часта яны пачыналіся, або канчатыся з узброенай паліцыяй, ахвяр рабочае класу ў гэтых с-д. ках вялікі. За мінулыя месяцы налічваецца 60 заб. тых, 1163 тых, 2614 арыштаваных у адзін мейсчыне. Біспспрэчна буйнейшым чынным міжнароднага руху маюць выступленні, які дэманст першага мая 1929 і 1930 г., дэраваў супроць вайны 1 жніўня 1929 году, дэманстрацыя супроць працоўна саавітка бігучага году ват у фашыскай Італіі, дзе рабочы вытэкаўца на вельмі вялікіх касцы, 1 мая баставала большасць міланскіх рабочых, нягледзячы тое, што напярэдадні было забавана 3000 рабочых.

У апошні час трэба адзначыць большае ўцягванне бядняцкіх сскіх элементаў у рэвалюцыйны ў Польшчы сацыяльная бедната ў ных месцах прымае ўдзел у пмайскіх выступленнях. У Грэцыі былі выліся шматлікі дэманстрацыі якіх прымае ўдзел сяляне.

Калі да ўсяго гэтага дадаць у колёніальных краях, дык будзюнак, які сведчыць аб усё больш нарастанні ўдзельна рэвалюцыйнага руху. Сусветны крызіс у далейшым будзе ўзмацняць зніжэнне рэвалюцыйнага ўдзельна, змаганне рабочае класу супроць капіталізму.

Адначасова з гэтым трэба ўважліва распачаць новае паступка капіталу на рабочую класу. Зніжэнне зарплат мас месца ня то Нямеччыне, яно праводзіцца ў шмат краях. У ПАЗШ праводзіцца таксама ўзмацненая падрыхтоўка такога зніжэння. У сувязі з пытаннем аб кіраўніцтве эканамічным рабочае класу набывае вялікае значэнне. Адсюль важна справы самастойнага кіраўніцтва імеччым змаганнем рабочых умацавання арганізацыйных цый кампартыі у масавым руху.

Асноўнай задачай з'яўляецца часны момант—задача заваявання шасці рабочае класу ў бок нізму. Партыя павінна змагацца рабочыя масы ўсюды, дзе яны растуць уплыву кампартыі у масах трэба замацаваць. Адсюль чы ўзмоцненая работа на арганізацыйным умацаванні кампартыі паванні і выхаванні кадры агульным воорагам у справе ванання большасці рабочае з'яўляецца опортунізм. Пасля грому траіцкізму правы ўхіл застаецца галоўнай небяспечкай супроць якой прыходзілася змагацца Нямеччыне, ПАЗШ, Швейцы, Чэхіі і Польшчы. У змаганні з вышнім ухілам многі партыям пры перамагань значныя цяжкасці. часова трэба было змагацца іроць "левых" настроюў. Аса значэнне "левых" сэкцанскія мелі і маюць у арганізацыйных Тут яшчэ няма поўнага перае практычнай работе. Змаганне франты было і застаецца самым умовай далейшага росту Комунінага Інтэрнацыяналу. Яно дава вялікі і дасяць яшчэ большы ўве аўладання рабочай масай амацавання камуністычнага ўплыву.

Змаганне за ўмацаванне кампартыі павінна быць звязана з павышэннем разгортвання змагання чач класу за заваяванне ўлады перспектыва ўгрунтавана на пр Комуністычнага Інтэрнацыяналу, ленай УІ кангрэсам. У СССР ем ужо прыклад дасканалага рэацыйна на справе. Сусветны аіс адкрывае вялізарны перспектыва перад рабочай класай. Камуністы партыі за мінулы перыяд значна павялічыліся, гэта стварае прадум для перамог.

Апіраючыся на рух шырокіх чых мас, трэба дабіцца, каб рэвалюцыйны ўздых абярнуўся ў латарскую рэвалюцыю.

АДОЗВА ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТУ КП(б)Б

(П Р А Ц Я Г)

быць на чакі!

Таварышы! Толькі дзякуючы левіскай палітыцы КП(б)Б і УсеКП(б) і рашучай барацьбе за генеральную лінію партыі супроць правага ўхілу, як галоўнай небяспечкі на даным этапе, супроць "левых" вагібаў і прымірэнства да ўхілаў, Савецкая Беларусь дасягнула нябачаных поспехаў у гаспадарчым і нацыянальна-культурным будаўніцтве. Разам з усімі савецкімі рэспублікамі Саюзу, БССР пераможна змагаецца за сацыялізм. Тэмпы будаўніцтва БССР пры вялізарнай дапамозе СССР забяспечваюць ператварэнне Беларусі ў краіны гаспадарча-адстадаі у краіну са шпэрка ўзрастаючай прамысловасцю.

Таварышы! Бурны рост краіны сацыялізму, праходзіць ва ўмовах, калі капіталізм задыхаецца ў цісках эканамічнага і палітычнага крызісу. Рост СССР выклікае зьяўненню нянавісць буржуазіі да першай у сьвеце пролетарскай дзяржавы. Капіталісты ўсяго сьвету ліхаманкава рыхтуюцца да узброенага нападу на СССР. Камуністычная партыя, паслядоўна праводзячы палітыку міра, заклікае працоўных да ўзмацнення абароназдольнасці краіны праз барацьбу за выкананне і перавыкананне промфіплану, ажыццяўленне лэўгуну партыі "пяцігодка ў чатыры гады", правядзенне далейшай калектывізацыі сельскай гаспадаркі, за бязлітасную барацьбу з класавымі ворагамі.

Таварышы чырвонаармейцы, казачы і політработнікі!

Пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі Чырвоная армія ў крывавых боіх з польскім імперыялізмам вызваліла дзесяць год таму

назад Савецкую Беларусь. Працоўныя БССР будуць сацыялізм будучы упарта рыхтавацца да рашучага адпору ворагам пролетарскай дыктатуры. Памятайце гераічныя традыцыі Чырвонай арміі і цвёрда стойце на варце будаўніцтва сацыялізму, аўладайце ўсёй вайскавай тэхнікай, каб у патрэбны момант разам з усімі рабочай класай, пад кіраўніцтвам левіскай партыі, даць руйнуючы адпор сусветнаму імперыялізму.

Таварышы рабочыя і работніцы! У дзень дзесятай гадавіны вызвалення ад беларускай акупацыі яшчэ больш агуртаванымі шэрагамі, пад кіраўніцтвам большавіцкай партыі, няўхільна змагайцеся за выкананне і перавыкананне промфіплану. Накіроўвайце агонь пролетарскай самакрытыкі супроць шкоднікаў сацыялістычнага будаўніцтва, узнімайце на вышэйшую ступень соцпаборніцтва і ўдарніцтва.

Таварышы колгаснікі! Развіццё калектывізацыі сельскай гаспадаркі вырывае глебу з-пад капіталістычных элементаў. Памятайце, што перад вамі пад кіраўніцтвам партыі стаіць задача пераводу дробнай сельскай гаспадаркі на рэйкі буйнай сацыялістычнай гаспадаркі. Кулак шалёна супраціўляецца, бо ён ведае, што калектывізацыя азначае яго канчатковую пагібель. Пад кіраўніцтвам КП(б)Б давайце жорсткі адпор усім вылазкам класавых ворагаў. Сустрэкайце ўборачную кампанію і асеннюю сяўбу арганізаванымі, упуўненымі ў пераможную сілу калектывнай працы.

Таварышы батракі, бяднякі і "е-радыкі! Савецкая Беларусь дзесяць год таму назад вызвалілася ад белароўскіх левіскаў, які абаранялі інтарэсы абшарніка і кулака. БССР

будзе новае жыццё. Калектывізацыя знішчаюцца межы і руйнуецца дробныя і драбняцкія гаспадаркі пры вялізарнай актыўнасці працоўнага сялянства. Батракі, бяднякі і сярэднія ведаюць, што толькі развіццё колгасаў, рост буйнай аграмаджанай гаспадаркі вызваліць працоўнае сялянства ад цемры, што толькі на шляху сацыялізму забяспечваецца нябачаным уладым матэрыяльнага і культурнага дабрабыту працоўнага сялянства.

Таварышы буйныя чырвоныя партызаны і ўсе ўдзельнікі вызвалення БССР!

Працоўныя Беларусі памятаюць вашу адданасць і гераізм у справе вызвалення БССР ад банд сусветнага капіталізму. КП(б)Б заклікае вас да далейшага ўдзелу ў пераможным сацыялістычным будаўніцтве. Пільна сачыце за падрыхтоўкай імперыялістычнымі драпежнікамі нападу на Савецкі Саюз, папярэнь свае вайскавыя веды з тым, каб у патрэбны момант быць гатовым са зброяй у руках абараніць рэспубліку саветаў.

Няхай жыве камуністычная партыя—адзіны кіраўнік і арганізатар пераможнага сацыялістычнага будаўніцтва!

У дзень дзесяцігоддзя вызвалення БССР ад белароўскіх окупантаў наша братэрскае прывітанне працоўным Польшчы і Заходняй Беларусі, якія гераічна змагаюцца з польскім фашызмам!

Гарачае большавіцкае прывітанне КПЗБ — актыўнаму змагару з польскім фашызмам і беларускім нацыянал-фашызмам!

Няхай жыве Чырвоная армія—змагар за Савецкую Беларусь!

Няхай жыве Левінскі ЦК УсеКП(б)!

Няхай жыве Комінтэрн!

Цэнтральны Камітэт ко. у. л. стычнай партыі (большавоў) Беларусі.

Ня плавайце ў аблаках,

А навучэцеся знаходзіць цэнтральнае зв'язно і падпарадкаваць яму ўсю работу

Бюро многіх ячэек і калектываў не змаглі мобілізаваць масы на важнейшыя задачы работы саюзу. Рашэнні ЦК УсёлКСМ і ЦК КП(б)Б аб становішчы Беларускай і арганізацыі шмат дзе не дачытаваны да мас

РАЗГОРТВАНЬНЕМ САМАКРЫТЫКІ РАЗЬВІВАЕ МАЛЕЙШЫЯ СПРОБЫ ОПОРТУНІСТЫЧНАГА СКАЖЭННЯ ЛІНІІ СЯЮЗУ

НА ШЛЯХУ ДА ВЫПРАЎЛЕННЯ ПРАРЫВАЎ

Сыгнал „Чырвонай Зьмены“ пачулі

Самаправка ў Барысаўскай арганізацыі ЛКСМБ толькі пачалася. Яна нарадзілася ў муках. Масы камсамольцаў ня былі сваячасова асьведомлены аб палітычнай важнасці гэтай работы. Гэта здарылася таму, што райком камсамолу ня здолеў сваячасова ўлічыць прарывы ў рабоце арганізацыі і актыўна арганізацыі не даацэнюваў палітычнай важнасці гэтай работы.

Аркуш у „Чырвонай Зьмене“ ад 23 чэрвеня зьявіўся сыгналам. Ён прымусяў узварахацца. Трэба адпачыць, што райком правільна разумеў сыгнал „Чырвонай Зьмены“ і ў гэты атраманьня газэты было склікана ўначарговае пасяджэньне бюро РК з актывам. На гэтым пасяджэньні абгаварылі становішча арганізацыі, потым склікалі куставыя сходы ячэек у горадзе і таксама было пастаўлена гэта пытаньне. Райком і актыў самакритычна падышлі да становішча работы арганізацыі і толькі гэта дазволіла ім мобілізаваць масы, загадаць, загарварыць аб сваіх недахопах, прарывах у ячэйках паасобных прадпрыемстваў.

Куставыя сходы і сходы актыўны былі штурхачамі для пачатку самаправкі, былі сходамі выяўленьня сапраўднага твару арганізацыі. У чым-жа заключаюцца прарывы ў рабоце арганізацыі? Самае галоўнае ў тым, што арганізацыя не сваячасова пераключылася ў сваёй рабоце да выкананьня дырэктыв партыі ў рэканструкцыі прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, у тым, што калектывы буйнейшых фабрык і заводаў Барысава, як запалкавая фабрыка „Перамога“, шкляная гута „Домбаль“ не аблізалі масы камсамольцаў і моладзі на выкананьне прафінплану, што яны ня здолелі аказацца пабудавань сваю работу так, каб з найбольшым эфэктам выходзілі новаму моладзю на прадпрыемстве, не змаглі адназначна гэтаму пабудавань уся культуранавыхавую работу.

Райком не сваячасова рэагаваў на бяздзейнасьць шэрагу ячэек: „Профінтэрн“, „Комбінат“, „Рабочы“, „Будзёнік“, „Чыгунка“.

Пастанова ЦК УсёлКСМ аб Беларускай арганізацыі і пастанова студэньскага пленуму ЦК КП(б)Б ня былі прапрацаваны ў шырокіх колах камсамольцаў і рабочай моладзі. Надта слаба была разгорнута крытыка і самакритыка, што не дало магчымасьці сваячасова выкрасьваць недахопы і прарывы.

Усё гэта разам узятая яскрава паказвае на тое, чаму дрэнна ў арганізацыі быў праведзены месячнік Беларускай пролетарскай і нацменьшаскай культуры, чаму райком у перабудове формы камсамольскай работы абмежаваўся толькі пастановай, чаму былі спробы самаправкі мас ператварыць у „рэвізію адзінак“.

Райком і арганізацыі ўзварушыліся і зараз ідуць на шляху выпраўленьня памылак, а аб гэтым сьведчаць куставыя сходы ячэек моладзі па цэхах, аб гэтым сьведчаць і апошні сход актыўу раённай арганізацыі, аб гэтым сьведчаць таксама і пасылка гарадзкой брыгады камсамольцаў у ліку 25 чалавек для правядзеньня самаправкі ў вайсковай ячэйцы камсамолу. Праводзіцца арганізацыя налётаў „лёгкай кавалерыі“ на сельсаветы, колгасы, савгасы для правяркі падрыхтаванасьці іх да ўборачнай кампаніі. Да гэтай работы прыцягнута каля 45 чалавек.

Брыгадзір „Чырв. Зьмены“ Мікола Адзінец.

Слабая дапамога

У камсамольскім калектыве фабрыкі „Вазуі“ (Нова-Беліца Гомельшчыны) пачалася самаправка. Ячэйныя правалі сходы, на якіх складзены добраахвотныя брыгады, а таксама арганізавана брыгада па агляду савецкай ячэйкі пры ЦРК Нова-Беліцкага раёну. Па цэхах з беспартыйнай моладзю былі праведзены гутаркі па пытаньнях—справаздачна-пэравыбарчай кампаніі бюро ячэек і росту камсамолу; выпущаны лістоўкі.

Трэба адзначыць, што з боку пэравых парт’ячэек адчуваецца слабая дапамога камсамольскім ячэйкам у падрыхтоўцы і правядзеньні справаздачна-пэравыбарчай кампаніі бюро ячэек.

Гурары, Гузоўскі.

Міма асноўных задач

Камсамольскі калектыв Менскага ЦРК налічвае 120 чалавек. Здавалася, што сярод такой масы камсамольцаў павінна была-б вельмі вялікая праца, але мы бачым, што яе няма. Міма працы калектыву прайшлі такія палітычныя мерапрыемствы, як чыстка апарату, соцспарбніцтва, ударніцтва і г. д. Навскаж гэтых мерапрыемстваў камсамольцы не канцэнтравалі сваёй увагі. Меліся выпадкі, калі на чысты апарату ня прысутнічала ніводнага сэкратара ячэйкі, а на прыкладу іх ніводнага камсамольца.

Соцспарбніцтва і ударніцкі рух прайшлі міма ячэйкі і ў выніку маюцца выпадкі, што камсамольцы не разумеюць значэньня соцспарбніцтва. Напрыклад, быў выпадак у першай ячэйцы ЛКСМБ калі камсамалец Гольдбэрг адмовіўся стаць ударнікам з таго, што ён атрымлівае малую зарплату. Слабое кіраўніцтва з боку бюро калектыву ячэйкамі спрыла слабасьці іх работы. Камсамольскі калектыв павінен быў абслугоўваць каля 100 чалавек моладзі працуючай у ЦРК. Напрыклад за год работы калектыву ён вырас на 6—7 чалавек, і то з ліку піонэраў.

Па ячэйках маецца баласт—камсамольцы дарваны ад усякай камсамольскай работы. Напрыклад, у першай ячэйцы Дзедзіна зусім адарвалася ад работы, не наведвае сходы, пачала лудрыцца, красіцца, камсамольскім жыццём ня цікавіцца. Бюро ячэйкі

знайшло выхад з гэтага становішча і на адным з пасяджэньняў вынесла пастанову аб выключэньні яе з камсамолу. Такіх, як Дзедзіна ня мала. Гольдбэрг, Левіна, Ханчык і інш. Карэньні гэтага—у пастаноўцы работы ячэйкі.

Пасяджэньне бюро калектыву прайшло бяз увазлу мас і таму аб усіх рашэньнях ведаюць сябры бюро. Да мас яны даходзяць ня хутка. З прыходам лета работа калектыву яшчэ

горш паслабла. У першай ячэйцы, напрыклад, ужо два месяцы ня было сходу. Членскія ўзносы некаторымі ня плоціцца па некалькіх месяцаў. Прапрацоўкай гэтай да XVI парт’езьду не займаліся. Камсамольскі калектыв аб гэтым ведае, але не рэагуе.

Усё гэта прыведзеныя факты гавораць, што калектыв далёка не на сваім месцы. Дзяляцтва, бяздзейнасьць—вось што пануе ў камсамольскім калектыве МЦРК. Смотнін.

Гналіся за колькасьцю,—упусьцілі якасьць

Справаздачна-пэравыбарчая сходы пэравых камсамольскага калектыву заводу „Зьвязда“ (Мазыршчына) прайшлі пад знакам крытыкі вытворчай працы ячэек. Сходы паказваюць, што ячэйкі хаця і займаліся пытаньнямі ударніцкага руху, але мала займаліся палітычным асьвэньнем ячэйкі працы ўдарных брыгад. Шмат брыгадзіраў лічыцца на паперы. Работа брыгад не на вышыні свайго становішча. Камсамольскі калектыв ставіў пытаньне аб 100-процэнтным ахвоне ўсіх камсамольцаў ударнымі брыгадамі, упускаючы пытаньне якаснай працы брыгад.

Таму мы маем, што пры 8-гадзінным працоўным дні камсамольцы давалі лепшыя паказчыкі, чымся пасля пераходу на 7-гадзінны працоўны дзень. Паказчыкі за май і чэрвень зьяўляюцца пагражаючымі па недавыкананьню прафінплану, асабліва па выпрацоўцы экспартнай фанэры.

Гэтыя майскія і чэрвеньскія прарывы павінны былі быць пастаўлены ў аснову барацьбы за палітычнае якаснай працы ўдарных брыгад, чаго лічыць, нажалі, ня зроблена. А зрабіць гэта трэба і зрабіць безадкладна.

П. Прыпяцкі.

НАПЯРЭДАДНІ ЎБОРАЧНАЙ КАМПАНІІ

У АТАКУ НА ЛЕЖАБОКАУ І ШТАМПАВАЛЬШЧЫКАУ!

Віцебскі акругком, Чэрвеньскі і Вузьдзенскі райкомы ЛКСМБ далей прыгожых рэзолюцый і абержнікаў аб ўборачнай кампаніі не пайшлі

Ударным прэвядзеньнем ўборачнай кампаніі замацуем і забясьпечым далейшы колгасны рух і нанясем руйнуючы ўдар кулаку і яго агэнтам—правым ухілістым

ВУЗЬДЗЕНЦЫ, ХОПІЦЬ АДПАЧЫВАЦЬ! Пляв, які захаваны ў

стале тав. Лосева

У колгасе „Калінінск“ і комуні „Чырвоны Сейбіт“ Вузьдзенскага раёну пытаньне ўборкі ўраджаю абгаворана на вытворчых нарадах і на групах беднаты. У гэтых-жа колгасах звычкан рамонту ўсяго сельска-гаспадарчага інвэнтару.

Але гэта адзіны ў раёне. Іншыя колгасы ў сваёй большасьці яшчэ не падрыхтаваліся да гэтай кампаніі. Шмат якія нават не забясьпечаны граблямі і сярпамі.

„Клапатлівы“ старшыня

Старшыня райпалыводсаюзу толькі 30 чэрвеня „паклапаціўся“ аб тым, каб загадаць патрэбны сельска-гаспадарчы інвэнтар для ўборкі, у той час, калі ў большасьці савгасаў і колгасаў была разгорнута ўборка сенажаці. Райпалыводсаюз нават не пацікавіўся становішчам рамонту машын у колгасах.

Аб данамазе бядняцкім гаспадаркам і гаспадаркам сем’яў чырвонаармейцаў палыводсаюз і комітэт увамадапамогі покуль што не падумалі.

Камсамольская арганізацыя раёну спачывае на лаўрах і ня думае аб падрыхтоўцы да ўборачнай кампаніі.

На фэст за 15 вёрст.

У часе вясеньняга севу мы мелі такія факты: Колгасы і савгасы выходзяць на работу, а камсамольцы запрагаюць коня і едуць на фэст за 15 вёрст. Камсамольцы ў колгасах не сталі на чале арганізацыі ўдарных брыгад, разгортваньня соцспарбніцтва і г. д.

У вёсцы Бярвішчы колгас распаўса толькі таму, што камсамоль-

ская ячэйка, якая знаходзіцца на адлегласьці паўкілімэтру, не змагла даць рашучага адпору кулакам і падкулачнікам, якія сваёй агітацыяй развалілі колгас. Мы мелі выпадкі, што паасобныя камсамольцы хадайнічалі аб аслабленьні арыштаваных і высланых кулакоў.

Работа з беднатай у існуючых колгасах і па-за колгасамі вядзецца надзвычайна дрэнна. Колгаснікі беднікі заўважаюць, што на працягу году вялікая работа з беднатай не праводзілася. Партыйныя і камсамольскія ячэйкі, а таксама РК КП(б)Б і РК КСМ не кіравалі работай з беднай і тым самым праводзілі правы ўхіл на практыцы.

С. Ф. С.

А КОМСАМОЛ... СЫПІЦЬ

Камсамольскія ячэйкі Чэрвенскага раёну падрыхтоўкай да ўборачнай кампаніі не заняліся. Толькі 4 ліпеня на бюро РК ЛКСМБ быў заслухан даклад аб ўборачнай кампаніі, якое вынесла прыгожую рэзолюцыю, якая на месцы яшчэ не разаслана. На нараду сэкратароў ячэек па пытаньню ўборкі зьявіліся з 23 сэкратароў толькі 6.

Юшкевіч.

**

Камсамольская ячэйка колгасу імя 10-годзьдэ БССР Маргілеўскага раёну абвясціла сябе ўдарнай у падрыхтоўцы і правядзеньні ўборачнай і асьвэньня пэравай кампаніі, а таксама ў пабудове сілосных ям і пабудовы сьвінарніку.

М. Снапкоў.

Брыгадзір „Ч. З.“

Лук’яновіч

Ловіць рыбку, але ня туу

Шэраг ячэек і калектываў прайшлі міма важнейшых задач, кіраўніцтва іх не абліжала масы навакол цэнтральнага зв'язна работы саюзу.

ВЫБУХ НА ШАХЦЕ*)

Яшчэ зусім нядаўна ўсе газеты Саюзу абмяцалі сумная тэлеграма:
Натастрофа на шахце „Марыя“.
Выбух на шахце—няшчасны выпадак.
Комсамольцы шахты ў часе катастрофы

праявілі гэроізм у выратаванні зажива пахаваных, задушаных ды параненых.
Мы апавядаем у гэтым нарысе пра сапраўдных гэрояў пролетарскага Донбасу—пра комсамольцаў-гэрояў.

Комсамольская ячэйка шахты „Марыя“ мае сваю гісторыю. Пэрыоды ўздыму чаргаваліся з заняпадамі. Гарачы і заўзяты энтузіазм, які нараджаў пекныя справы, змяняўся ячэйкавай цішыняй і разбэшчанасцю хлопцоў.

Колішняя кіруючая часціна ячэйкі—бюро, як гаворыць комсомолец Жэланнік, „засыпалася“. За „штрых“ у рабоце пачаліся непаладкі і марэнне „бюро“ збочыла з клясавых пазыцый (Працэс бюро райкому ЛКСМУ). Пераабралі. Некаторых выключылі з комсомолу і партыі. Цяпер „жэратарства малады энергічны комсомолец—член партыі, машыністы зарубнай машыны Сымон Коган. На працягу кароткага часу ячэйка вырасла на 80 чалавек. Арганізавалі комсамольскую брыгаду з 30 комсамольцаў і 70 чалавек беспартыйнай моладзі. Вучастак брыгады паганя, бегучы завалы, умацавалі не трымае ды інш. Але што азначаюць гэтыя драбніцы ў пераўвядзенні з бурлівым наіскам комсамольскай сілы? Комсамольцы дамагліся выкавання задання на 120 проц. Працы, які здыраўся на шахце, быў ліквідаваны комсамольцамі. За гэты ячэйка атрымала ўзнагароду ад оўюзу гарняноў—чырвоны сцяг.

У траўні зламаўся вал. Шахта выбыла са строю. Аднавіць шахту ў страі—дэзунг комсамольцаў. Была арганізавана дэманстрацыя комсамольцаў, які абшлі ўсе шахты Першамайскага крыла. Дэманстрацыя прыцягнула моладз на барацьбу з прычынам, які здыраўся з прычыны аварыі на шахце „Марыя“.

Такая яна—скромная гісторыя комсамольскага калектыву шахты „Марыя“.

І раптам—катастрофа. Катастрофа яшчэ раз давала, што комсамольцы ня проста „вясёлыя хлопцы“, а баявы авангард моладзі, здольны на гэроізм; хлопцы амаагаваныя, яны... чэрці.

Комсамольцы і гарнікі Донбасу павінны ведаць сваіх гэрояў з шахты „Марыя“.

*) Перадрукавана з газеты „Комсомолец Украіны“

Сымон Коган, малады хлопец, чорны ад засмажэння, з вугластым тварам і надзвычайна выразнымі вачыма намагаецца гаварыць спакойна, але ўсплываючая ў памяці нядаўная катастрофа запальвае яго і словы нясуцца бурна, прыгожа бурна комсамольскага пачуцця.

— Вачыны слуп пароху над капром. Голасі Я зразумеў. Здыралася нямчасце. На працягу дзвюх-трох хвілін мы зганізавалі з комсамольцаў уларную брыгаду для р-тунку. Частка комсамольцаў прыбегла з ячэйкі, а шмат хто выбег з натоўпу, які сабраўся ля капра.

Цьвердасць, якая была праяўлена арганізатарамі брыгады, надавала багавасць. Калі нас сабралася 25 чалавек, мы гукнулі

— Хто з нас? Хто овуоціца ўніз ратаваць людзей, таварышоў, братоў! Адгукнуліся 4 чалавекі з старых. Яфрэмаў, комунысты, рабочы шахты, Кушнараў—машыністы зарубнай машыны, Рабенка—сэкратар шахткому і Шырэдаў Патро—стары забойшчык.

Мы ўвайшлі ў кляс, каб спусціцца ў шахту.

Спусціліся. Міг здаецца годам...

Спусціліся... Выхаваем, кідаемся да штрэку, апавітыя дымам і парохам...

Што было потым, уяўляю няясна. Памятаю, што на дарозе натрапілі на людзей, якія задыхаліся, мы цягнулі іх да стаўбура, адначасна самі асыжжаліся валою. У адным месцы вынігнулі з-пад паражніка стагнаўшага кананона.

Газу ў „штрэкавай“ было няма. Некаторыя нашы хлопцы пачалі задыхацца. Іх борзда асыжжалі валою, прыгаворваючы да стаўбуры. У дыме, задыхаючыся, ахоплены чорным жамам, бізупныя а працуючы, мы выраталі 9-10 чалавек ад смерці.

Трэба адзначыць адважнню, сапраўды баявую комсамольскую цьвердасць комсамольцаў з брыгадай.

Вось яны—слаўныя таварышы. Жэланнік—а лябеднік, загадчык АПА ячэйкі.

Дубіна—забойшчык, заг. эка ячэйкі, арганізатар комсамольскай брыгады.

Шэрыцын Патро—памочнік вучастковага тэхніка, баявы комсомолец, ужо раз папярэдзў катастрофу на шахце, у момант, калі загараўся матор.

Грызаў Алёша—машынішчык, старшыня ячэйкавай лёгкай кавалерыі.

Нагановіч Майсей—студэнт, комсомолец, практыкант політэхнічнага інстытуту.

Какарэнуо Алесь—машынішчык.

Маўчанаў Аляксей—сэкратар цэх. ячэйкі гарнага прамвучу.

Ушамоў Янка—машыністы зарубнай машыны, ячэйковы актывісты.

Іншыя гэтак сама не адсталі ад памяненьня. Мы ўсё змагаіліся з отыхі—як чэрці.

Калі праз 7 хвілін пасля выбуху прыбегла выратуўчая каманда ў рэспіратарах, мы з шахты ня вылезлі. Паколькі нам праз газ бяз масак ісьці нельга было, мы пачалі пераносіць людзей...

Вецер ціха гайдае чорнае палотнішча над напром шахты. Начутна звычайнага гудзеньня, сирпы, стогну вугалля, што осыпаецца з эстанда. На панадворку клябу суроваю перасоўраю і страшным дакорам усім нам, а к нам небудзь і персанална, узнімаецца братэрная магіла...

Магіла кліча:

— да большай увагі пытанню тэхнікі бясспэкі

— да барацьбы за культурнага ша-тара.

Магіла кліча закончыць справу, за якую змагаіліся ўдарныя шахтары, пахаваныя ў ёй.

Тысячы, дзесяткі тысяч шахтароў ужо адгукнуліся на заклік. Горлаўцы, Доўжынцы, Тошмаў, Бранцы, Сталінцы. Алочыны і Гарнікі іншых вугольных раёнаў і месці на сваіх жалобных мітынгах выказвалі жалы з прычыны г белі шахтароў на працоўным фронце. Яны запэўніваюць партыю, што выканаюць узяты на сябе абавязак—вугольную паштодку ў тры гады.

З а м я ж о ю

Крываваы сутычкі паміж поліцыяй і рабочымі

ВЕНА, 5. На панедмленню в Баўгарыі, у знак пратэсту супроць навішчэння рабочага дня і выніжэння зарплаты 6500 табачнікаў Хаскова 4 чэрвеня абвясцілі аднадзінную забастоўку. На патрабаванню прадпрыемства на фабрыцы гара-жа з'явіліся войскі, адбылася кроваваыя сутычка. Нн гледзячы на страляніну, рабочыя сілай пракла-

лі сабе дарогу з фабрык. Сутычкі адбыліся на вуліцы і цягнуліся ў розных частках гораду цэлы дзень. Вельмі маса равеных шоблімі і кулямі. Провокацыя войск выклікала моцнае абурэнне сярод насельніцтва. Працоўнае насельніцтва падтрымлівала бастуючых Забастоўкай кіравалі рабочая партыя і незалежныя профсаюзы Баўгарыі.

Чырвоная армія Кітаю заняла шэраг новых гарадоў

ШАНХАЙ, 5. Паводлуг паступаючых вестак, Чырвоная армія ўмацавалася ў ровных мясцох на ўзбярэжжы ракі Янцзы. Нядаўна атраламі Чырвонай арміі заняты Ічжоу (на мяжы Хунаньскай і Хубэйскай правінцыі), Чэнлінчжы, Судзі, Ар-

мія набліжаецца да Шаши (провінцыя Хубэй). Яноекае агенства паведамляе, што амерыканскія і брытанскія знінчальнікі вышлі з Ханькоу ў раёны размеркавання чырвоных войск.

Чырвоная армія Кітаю заняла чжоу

ЛЕНДАН, 6. Па паведамленню з Ханькоу ангельскае кін-нерка была абстрэлена на рэц Янцзы атармамі ітайскай чырвонай арміі, якія занялі

Ічжоу на граніцы Хунаньскай і Хубэйскай правінцыі. Кавалерка адказвала на выстрэлы. З Ханькоу пасылаецца ангельскае ваеннае судно.

Новы міністр прыступіў да сваіх „абвязкаў“

ГЭЛСІНГФОРС, 6. Новы міністр унутраных спраў загадаў арыштаваць усіх камуністычных дэпутатаў. Яг наведмлае друк, поліцыі пакуль што не ўдалося арыштаваць ніводнага з іх. Дэпутаты сойму, забраны ўчора, дастаўлены ў Лагау (цэнтр фашыскага руху), дзе ўсіх арыштаваных дацптаюць і адпраўляюць на граніцу СССР.

„ДЗЕНЬ ГАНДЗІ“ У БОМБЕІ

ЛЕНДАН, 6. У Бомбеі, у сувязі з днём Гандзі (ужо мінуў месяц, як Гандзі пасадылі ў турму), адбыліся значныя дэманстрацыі. У дэманстрацыях прыняла ўдзел шмат рабочых. Баставалі рабочыя 49-ці тэкстыльных фабрык. Забаставалішы прайшлі па вуліцах з нацыянальнымі сцягамі.

Дэманстрацыя пратэсту супроць сьмяротных павяшчэнняў

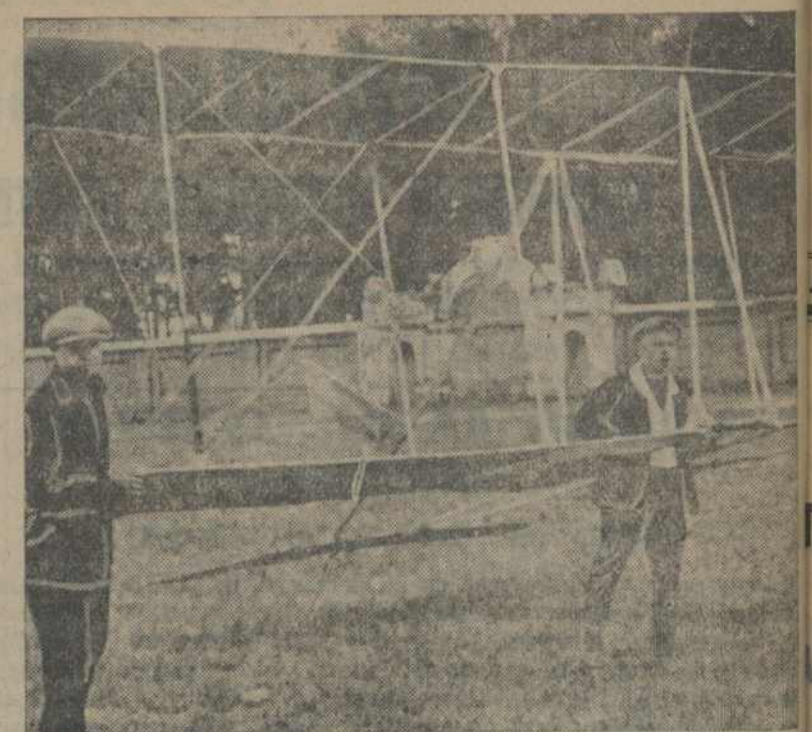
ПАРЫЖ, 5. У Лілі ля памяшкання польскага консульства адбылася дэманстрацыя пратэсту супроць сьмяротнага прыгавору тром комсамольцам у Львове. Дэманстранты выбілі шыбы ў памяшканні консульства.

38 інданітайскіх рэволюцыянераў загінулі пад нажом гільотыны

ПАРЫЖ, 3. Прыгавораныя да сьмяротнага пакарання 38 інданітайскіх рэволюцыянераў, даведаўшыся аб пакаранні смерцю іх 4-х таварышоў, абвясцілі галадоўку пратэсту. У гэты час ужо быў зацверджан такі самы сьмяротны прыгавор галадоўшым, якія праз некалькі дзён таксама загінулі пад нажом гільотыны.

Замежныя комсамольцы і камуністыя вітаюць 16 зьезд УсеКП(б)

БЭРЛІН, 6. Конфэрэнцыя комсамольскіх арганізацый 14 важнейшых эўропэйскіх краін з удзелам прадстаўнікоў 6-ці камуністычных партый, акая закончылася, з'яўнулася з вітальнай тэлеграмай да 16-га зьезду Усе КП(б).

Комсамольцы ТД-авіяхімаўды Ёгор'еўскай тэкстыльнай фабрыка ўдарным парадку пабудавалі першы планэр. Плянэр называе імем 16 партз'езду.
На адмыку: планэрысты вядуць планэр да месца пуску.

РЫХТУЙЦЕСЯ ПРЫНЯЦЬ УРАДЖАЙ

(Канец. Пачатак гл. ва ўчарашнім № „43“)

Булацкі гаспадаркі павінны выканаць цьвердыя заданні па продажы хлеба. Тут трэба праявіць клясавую няпрымірмасць і політычную выразнасць у рабоце. Ні ў якім выпадку нельга дапусцаць таго, каб цьвердыя заданні распаўсюджваліся на сярэднія гаспадаркі. Вурокі мінулага году павінны быць поўнасьцю ўлічаны.

Комсамольцы гераду, на дапамогу вёсцы!

Валікую дапамогу вёсцы могуць і павінны аказаць гарадскія арганізацыі комсомолу і піонэраў. Ужо цяпер трэба падняць грамадзасць на збор мяшкіноў. Недахоп тары зьяўляецца вельмі сур'ёзнай перашкодай пасьпяховасці хлебазагато-вак і дастаўкі хлеба ў прамысловыя цэнтры. Чыгуначныя ячэйкі павінны дабіцца выразнасці ў рабоце кіруючых апаратаў і саужбаў па частцы перавозкі хлеба. Трэба дабіцца дакладнага выканання плянэра перавозак і тэрміновай адпраўкі хлеба па назначэнню.

Складаныя памяшканні і ахова збожжа—адно з асноўных вьвешчяў у падрыхтоўцы прыёму ўраджаю. Трэба загадаць вызначыць месцы, дзе будзе рабіцца ссыпка хлеба. Нельга дапусцаць выпадкаў ссыпкі хлеба ў царквы, не атры-

маўшы на тое згоды грамадзян. Трэба быць вельмі асьцярожнымі каб ня выклікаць эксцэсаў, якія маглі прывесці да нежаданных нікаў.

Комсамольскія арганізацыі павінны загадаць даць катр рахункаў прыёмчыкаў на ссыпныя вьтмы, загадаць падрыхтаваць іх гэтай работы. Трэба вызначыць добра вытрыманых актывістаў-самольцаў на заг. ссыпных пун-тах.

Падрыхтоўчая работа павінна пачацца вараж-жа. Падрыхтавацца ісьці па двух лініях: лініі разгортвання масавай работы ў вёсцы і арганізацыйна-вы-кавацкай. Трэба растлумачыць гавідацям коопэрацыйных гавідацям і індывідуальным гавідацям, што сваечасовая задача таго-нашых лішкаў узмацненне нашых даўніцтва. На канкрэтных кладах нашага будаўніцтва паказаць тое, што патрабен актыві-ны ўдзел самага сялянства ў будаўніцтве. Комсамольскія арганізацыі павінны дабіцца, каб спабарніцтва стала асноўным да-рам работы ня толькі загадаць апаратаў, але і ўсіх арганіза-акія прымаюць удзел у правяд-ні хлебазагатовак.

Мы супроць крывавай расправы над Гірш Югэндам і Пропэрам!

6-га ліпеня ў кіно-тэатры „Культура“ адбыўся інтэрнацыянальны ас-чар пратэсту менскага моп'аўскага актыву супроць зьверскага прысуду польскіх фашыстаў над трыма львоўскімі комсамольцамі. Адначасова ён быў прысьвечаны сустрэчы курсантаў міжнароднай Ленінскай школы—прад-стаўнікоў кампартыі Францыі, Італіі, Польшчы і інш. краін, якія прыехалі на Беларусь, каб азнаёміцца з не да-сягненямі ў сацыялістычным будаў-ніцтве.

Львоўскі прысуд над нашымі лешымі таварышамі—Гіршам, Югэндам і Пропэрам зьяўляецца адказам польскага фашызму на ўзрастаючы рэволюцыйны рух Польшчы, Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны,—заяву прадстаўнік ЦК МОН'у Беларусі тав. ЦУДЗІН, які адкрыў сход.

Львоўскі прысуд зьяўляецца сыгна-лам падрыхтоўкі да ўзброенага напа-ду на бацькаўшчыну сусьветнага про-летарыяту—СССР. Буржуазія імкнец-на пазбавіць тыл ад рэволюцыйнага. Але мы гатовы ў любую хвіліну стаць на абарону сваіх межаў, на абарону нашых лепшых замежных таварышоў!

Пад шумныя воплескі абраецца прэзідыум: члены ЦК і акругоў МОН'у і прадстаўнікі братэрскіх кампартый—Францыі, Італіі і інш. краін.

Далей сход заслухоўвае інфармацыю піонэркі Шушовай аб непапушчэнні

савецкай дэлегацыі піонэраў на народны дэцызы зьдэт, які адбу-на ў горадзе Газае.

— Буржуазія дайшла да таго, баіцца дапусцаць нават нас—юні-онэраў. Гэта яскрава сьведчыць тым, што дні яе ўжо злічаны, аўале тав. Шушова.

Адначасова прымаюцца рэзо-протэсту супроць крывавага прысуду над Гіршам, Пропэрам і Югэн-супроць непапушчэння нашых заішча-гатаў на міжнародны дэцызы зь эксп-выступленьне прадстаўнікі фран-кай кампартыі тав. Гар'е. Незра-лая мова. Але ўздзімная інтэ-энергічна і выразная гэсты і русі а-агульна-зразумелыя словы, як „ін-ністыш“, „сацыял“, „Комі-істыш“, „Рэволюцён“ і шмат інш. кажу-аіска-тым, што вярхоўна гаворыць аб-Польшчы і дарагім.

— Братэрскае прывітаньне ра-і сьлянам Беларусі ад рабочых лян Францыі. Мы ад усёго сэр-аучаемся да нашага рашучага ст-супроць фашыскай рас-над Гіршам, Югэндам і Пропэ-Далоў фашызм! Далоў імперы-Няхай жыве сусьветная рэвал-Так закончыў сваю прамову т. а-Ад італьянскай кампартыі па-паў тав. Маравіні, ад гішпанска-варыш Сумбі, ад польскай т. П-Хмар